

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Superborum difficilis correctio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

vt nec quid credere oporteat etiam adulti sciant, nec interrogent. Quærunt, in via, ex omnibus obuijs, quò sit eundum; & non quærunt, in via æternitatis. Ipsi sibi sunt senatus; ipsi duces, sed cæci.

Luci 18. 12.

3. Olim Pharisei, & hypocritæ, tanquam superbiæ exemplar narrabantur, qui dicebant: *Ieiuno bis in sabbato: decimas do omnium, quæ possideo*: & qui alias virtutes vel iactabant, vel dilatabant: iam, hoc cæcissimo seculo, ita peruersa iudicia inualuerunt: vt homines erubescant, si dicantur cilicium gestasse; de Deo, & animæ suæ salute egisse; aut pij fuisse: glorientur autem, si pro atheis, pro blasphemis, pro grassatoribus, pro adulteris, pro magnis potatoribus habeantur. An non hoc est, *Alfonsum* superbiâ superare? an non

Ierem. 4. 8.

hostes mereri & bella, ac impedire pacem? *Super hoc accingite vos cilicijs, plangite & ululate, quia non est auersa ira furoris Domini à nobis*. Auertetur autem, si nos viderit, esse verè humiliatos. Ita enim

2. Paralip. 12.
20

cùm anno quinto regni Roboam ascendisset *Sesac rex Egypti in Ierusalem*, (quia peccauerant Domino) cum mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitum; nec erat numerus vulgi, quod venerat cum eo ex *Egypto* &c. cepissetq; ciuitates munitissimas in *Iuda*, per Semeiam Prophetam dixit Dominus: *Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in manu Sesac*. Consternatiq; principes *Israel*, & rex dixerunt: *Iustus est Dominus*. Cùmq; vidisset Dominus, quod humiliatus esset, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens: *Quia humiliati sunt, non disperdam eos*.

VIII.

SYPERBORVM
DIFFICILIS
CORRECTIO.

Vtinam sic humiliatus esset etiam *Alfonsum*! cui tot plagæ, non alia de causa inflictæ sunt, quàm vt essent medicinæ. Sed, vt in magnis morbis, ipsa pharmaca vertuntur in venena, ita in *Alfonso* castigatio fuit, non emendatio, quidquid huc vsque ei est inflictu. Multi ægroti medicum differunt: sed serò is venit, quando iam anima sub dentibus est. Hinc rectè, *Satyricus* ait: *Veniēti occurrite morbo*. Luctanti cum morte, serò medicina paratur, seraque est in fundo parsimonia. Quanquam, apud Deum, nemo serò agit pœnitentiam, quandocumque illam agit: modò ictus sapiat. Pulsat Deus apud omnes, iuxta illud *Ecce sto ad ostium & pulso*. Qui habent aures audiendi, aperiunt illi ianuam cordis sui. Et intrat, & mansionem apud eos facit. Qui aures occludunt, sicut *aspis* ad incantationem, sponte non audiunt: quare cum milites pulsantem volentes excludunt, & cum ignominia, totas noctes, sub prunia stantem, ante fores

Apoc. 3. 20.

Psal. 57. 5.

te fores relinquunt: vt conqueri meritò diceréque possit: *cincinnati mei pleni sunt guttis noctium.* Sed & ipse cur vicissim eos, cum virginibus fatuis, non excludat? Meritò excluderet, non tamen excludit, nisi gratiam illius excludentes. Quare hoc est malos inter & bonos discrimen, quod inter asperas rupes & terrâ bonæ glebam. Imber cadit & super saxa, & super mollem terram. In saxis nihil, in terra molli multum efficit. Ita diuina sapientes, quandocunque à Deo feriuntur, aut aduersis exercentur, in se ipsos descendunt, & inquirunt, quid in eis diuinus oculus viderit castigatione dignum. Impij autem, & qui in profundum venerunt, neque infamia, neque reprehensione, neque infortunijs, neque morbis ipsis corriguntur. *Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam: & Peruersi difficile corriguntur.* Dicas illis, quidquid velis; facias, quidquid possis, lapidi loqueris, lapidi facis: oleum & operam perdis. Quod & *Alfonso* accidit, cuius superbia, vt incendium creuit, conscientia callum obduxit, pectus in adamantem obduruit: contempnit monentes, non sensit tangentes, ipsos duritiâ vicit ictus malleorum. Non cuduntur, quæ non molliuntur.

Cant. 5. 2.
Matth. 25.

Prou. 21. 29.
Ecclesi. 1. 15.

PARS SECVNDA.

Vàm verè dixit Ecclesiastes? *Initium omnis peccati superbia?* Quamuis enim, si executionem peccati spectemus, & id quod præbet occasionem adimplendi omnia peccati desideria, sint diuitiæ, atque ea propter ab Apostolo, dicatur *radix omnium malorum est cupiditas*; superbia tamen, ordine intentionis, est *initium omnis peccati*: cum finis, in omnibus bonis temporalibus acquirendis sit, vt homo per illa, quandam perfectionem singularem & excellentiam habeat; & ideò, ex hac parte, superbia, quæ est appetitus excellentiæ, ponitur *initium omnis peccati*, vt S. Thomas docet. Superbiæ autem est, vt, qui per eam supra se ipsum indebitè extollitur, nolit vlli superiori, adeòque neque ipsi Deo subijci; atque idcirco potius conetur omnibus dominari, ac subiectos sibi facere; vsque adeò, vt quemadmodum amor Dei descendit vsque ad contemptum sui, ita vicissim amor sui ascendat vsque ad contemptum Dei. Quod in *Alfonso* luculentissimè fuit ostensum. Nam, suo se pede non me-

IX.

Eccl. 10.
SUPERBIÆ
FRVCTVS.
1. Timoth. vlt.

S. Thom. 1.
2. q. 84. a. 2.

S. Aug. 1. 14.
de ciuit. c. vlt.